

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margity Fridovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu: **V. F. S. S.**, V., IČO: X. proti žalovanému v **1. rade JUDr. J. B.**, J., zast. JUDr. V. B., J., žalovanému v **2. rade P. S.**, N., o návrhu žalovaného v 1. rade na obnovu konania, na dovolanie žalovaného v 1. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6 Cob 31/2005 zo dňa 17.januára 2006, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6 Cob 31/2005 zo dňa 17.januára 2006 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 12.5.2005 č.k. 25 Cb 73/04-36 návrh na obnovu konania vedeného u Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 28 Cb 279/02 zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na ust. § 230 ods. 1 a ust. § 228 ods. 1 písm. a, b/ OSP. Konštatoval, že žalovaný neuviedol žiadny nový dôkaz, ktorý by nebolo

možné použiť alebo vykonať v pôvodnom konaní, ani neuviedol nové skutočnosti alebo rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný v I. rade.

Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa, povolil vo veci obnovu konania a súčasne povolil odklad vykonateľnosti právoplatného rozsudku vo veci. V odvolaní sa zaoberal so skutočnosťami vo veci samej a domáhal sa, aby v obnovenom konaní boli vykonané ďalšie dôkazy.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením zo dňa 17. januára 2006 č.k. 6 Cob 31/2005-49 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, avšak z iných dôvodov. Žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na ust. § 57 ods. 2 a § 234 ods. 2 OSP a konštatoval, že v danom prípade sa žalovaný dozvedel o dôvode obnovy konania dňa 21.2.2004 a trojmesačná lehota na podanie návrhu na povolenie obnovy konania uplynula podľa § 230 ods. 1 v spojení s ust. § 57 ods. 2 OSP dňa 21.5.2004. Uvedený deň bol piatok, teda pracovný deň, na ktorý nepripadal žiadny sviatok a v tento deň uplynula zákonná lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Pokiaľ teda žalovaný podal návrh dňa 24.5.2004, podal ho oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v I. rade dovolanie s poukazom na ust. § 237 písm. f/ OSP, navrhol ho zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

Uviedol, že v danom prípade sú dané zákonné dôvody na podanie dovolania a jeho prípustnosť, nakoľko rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení celej veci a teda vo vydaní zmätočného rozhodnutia. Poukázal na to, že ide zásadne o procesno-právnu lehotu a tá ako taká v tomto prípade bola v plnom rozsahu dodržaná a nemožno ju posudzovať ako zmeškanú, keďže zásielka bola daná na prepravu dňa 21.5.2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 OSP/ po preskúmaní procesných podmienok podľa § 236 a nasl. OSP dospel k záveru, že dovolanie žalovaného v I. rade je dôvodné, a preto s poukazom na ust. § 237 písm. f/ OSP a § 243b ods. 1 OSP dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 237 písm. f/ OSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ OSP významná pôjde vtedy, ak išlo o postup nesprávny /uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi/. Prípustnosť dovolania nie je založená už tým, že dovolateľ príslušnú vadu konania tvrdí, ale až zistením, že konanie takou vadou skutočne trpí.

Pretože iné vady konania podľa § 237 OSP namietané neboli a z obsahu nevyplývajú, je pre záver o prípustnosti /a zároveň dôvodnosti/ dovolania rozhodujúce, či konanie trpí vadami, na ktoré poukazuje dovolateľ. Lehoty sú jedným z právnych udalostí, ktoré môžu vyvolať vznik alebo zánik oprávnenia a právnych povinností účastníkov právneho vzťahu. Niektoré procesné úkony napr. opravné prostriedky, sú viazané na lehoty, do ktorých majú byť vykonané, pre iné stanoví súd dobu a miesto, kedy a kde majú byť vykonané. Podľa toho, kým sú stanovené, rozoznáva právna teória a prax lehoty vzťahujúce sa na vykonanie úkonu, ktoré majú pre konanie zvláštnu dôležitosť. Preto ich súd nemôže ani krátiť, ani predĺžiť, ani nahradiť lehotami sudcovskými. Procesný úkon, pre ktorý je lehota stanovená zákonom, nemôže byť po jej uplynutí účinne vykonaný.

Podľa § 230 ods. 1 OSP návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od času, keď ten, kto obnovu konania navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Možnosť podať návrh na obnovu konania je časovo obmedzená, pričom zákon stanovuje na podanie návrhu jednak subjektívnu lehotu a jednak objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania trvá tri mesiace. Začiatok tejto lehoty plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy, alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania trvá tri roky a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Lehoty /subjektívna i objektívna/ na podanie návrhu na obnovu konania sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť. Preukázanie skutočnosti, že subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania bola zachovaná, zaťažuje toho, kto obnovu navrhuje.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom. V ust. § 230 OSP stanovené lehoty sú lehotami procesnými, zákonnými. Zmeškanie lehoty postupom podľa § 58 je vylúčené.

V danom prípade je daný zákonný dôvod v zmysle § 237 písm. f/ OSP na podanie dovolania a jeho prípustnosť, nakoľko rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Návrh na obnovu konania žalovaná v 1. rade podala na pošte 21.5.2004,

teda včas. Ide o procesno-právnu lehotu, a táto bola v tomto prípade dodržaná a nemožno ju posudzovať ako zmeškanú. Názor odvolacieho súdu je nesprávny a takýmto postupom súdu bola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom. Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou v zmysle § 237 písm. f/ OSP, dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1 OSP zrušil a vec má vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne aj o náhrade trov dovolacieho konania /§ 243b ods. 4 v spojení s § 142 ods. 1 OSP/.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 26. novembra 2007

JUDr. Margita Fridová, v.r.
predsedníčka senátu